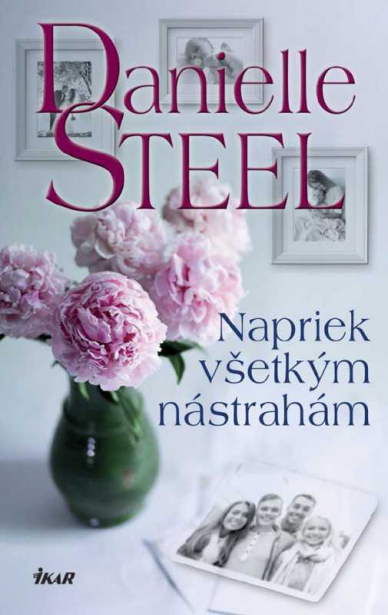

Danielle STEEL

Napriek
všetkým
nástrahám

Danielle STEEL

Napriek všetkým
nástrahám

Preložila Adriana Sýkorčinová

IKAR

Danielle Steel
AGAINST ALL ODDS

Copyright © 2017 by Danielle Steel
Translation © 2019 by Adriana Sýkorčinová
Jacket design © 2019 by Soňa Šedivá
Slovak edition © 2019 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-6577-6

Keby náhodou prišiel deň,
keď nebudeme spolu,
tak si musíš niečo pamätať:
Si odvážnejší, než tušíš,
silnejší, než sa zdáš,
a bystrejší, než si myslíš.
Ale jedna vec je dôležitá:
Aj keď budeme každý sám,
budeme stále spolu.

*Z filmu Macko Pú a jeho
velkolepé dobrodružstvo*

Kapitola 1

Bol horúci júnový deň a Kate Madisonová sa viezla vo svojom desaťročnom Mercedese Kombi ulicami mesta Greenwich v Connecticute. Podľa pokynov zabočila do Mead Point Drive a pokračovala až k vysokej železnej bráne. Keď stlačila zvonček a ozval sa mužský hlas, predstavila sa. Brána sa vzápätí otvorila a Kate pomaly zatiahla na impozantne upravený pozemok. Príjazdovú cestu lemovali nádherné staré stromy. V tejto oblasti bola už mnohokrát, ale nie tu, na tejto usadlosti. Majiteľka bola v spoločenských kruhoch známou osobnosťou, na spoločenskom živote sa prestala zúčastňovať až ako deväťdesiatdvaročná, krátko pred svojou smrťou. Dovtedy patrila táto veľkodušná, bezdetná žena k váženým dámam newyorskej society. Najviac sa preslávila svojou filantropiou a tým, že sa dlhé roky umiestňovala v rebríčkoch najlepšie oblečených žien, najmä vďaka svojej rozsiahlej zbierke francúzskych modelov *haute couture*, v ktorých aj v pokročilom veku vyzerala fantasticky.

Povinnosť naložiť s pozostalosťou šiat pripadla dvom neteriam zosnulej, tie však rýchlo zistili, že je to pre ne príliš únavné bremeno. Obe boli šesťdesiatničky a žili v inom meste. Ich manželia boli správcami dedičstva.

S aukčnou sieňou Sotheby's sa už dohodli na predaji šperkov, nábytok odovzdali do dražby v Christie's, ponechali si len zopár hodnotných umeleckých predmetov. Zvyšok putoval do múzeí alebo sa predal súkromným kupcom prostredníctvom dílera umenia v New Yorku. Zostávalo už len urobiť niečo s tetiným šatníkom, ktorý v jej prepychovom dome zaplňal tri obrovské miestnosti, pôvodne využívané ako spálne. Nebožka bola elegantná žena drobnej, veľmi útlej postavy, netere si nevedeli predstaviť, komu by jej šaty padli. Ešte azda kabáty, z ktorých mnohé mali veľkorysý strih, nehovoriac o skvostných kožuchoch, ale šaty boli maličké.

Na odporúčanie newyorskej priateľky sa skontaktovali s Kate po tom, čo si najprv o jej secondhande Zánovná krása prečítali na internete. Kate veľmi úspešne rozpredala aj šatník matky dotyčnej priateľky a v New Yorku sa tešila skvelej povesti. Jej obchod bol považovaný za najlepší a najelegantnejšie miesto na predaj šiat z druhej ruky. Predávala v ňom oblečenie, ktoré nakúpila na dražbách, alebo poskytovala komisionálny predaj, ktorý si od nej nevyžadoval počiatkové náklady. Predávala iba oblečenie, ktoré bolo bez jedinej chybičky alebo celkom nové. Našli sa u nej aj výberové kúsky zo starších čias, ale väčšina tovaru boli moderné veci, ktoré ešte nevyšli z módy. Zákazníčky jej obchod zbožňovali.

Kate o otvorení obchodu dlhé roky iba snívala. Sama mala bohaté skúsenosti s prečesávaním secondhandov, jednak z nevyhnutnosti, jednak zo záľuby v hľadaní krásnych vecí. Keď mala dvadsaťdeväť rokov, zomrel jej manžel a zanechal ju so štyrmi malými deťmi. V tom čase už mala za sebou päť rokov práce v luxusnom obchode Bergdorf Goodman.

Začínala tam ako predavačka, neskôr sa stala nákupkyňou značkových odevov. Vyznala sa aj v najnovšej móde, ale najväčšie vzrušenie nachádzala vo vyhľadávaní jedinečných kusov zo starších, ale aj novších kolekcií. Za osemnásť rokov, čo viedla svoj obchod, mnoho ráz podnikla cestu do Paríža a na dražbách nakúpila výnimočné modely, ktoré iní často prehliadli. Nakupovala iba odevy v dokonalom stave, stále nositeľné a *chic*. Mala rada aj staršie modely, ale pri ich nákupe sa riadila zdravým úsudkom alebo ich brala do komisionálneho predaja pre prípad, že by sa nepredali. Veci príliš výstredné, nemoderné alebo v zlom stave vo svojom obchode nechcela. Pamätala si na všetky úžasné a jedinečné šaty, ktoré predala, vedela, odkiaľ sa k nej dostali, viedla si dôsledné záznamy o tom, kto ich kúpil. Výtvary z dielní známych návrhárov predávala za vysoké, no férové ceny.

Kate vystúpila z auta a rázne zabúchala ťažkým kovovým klopadlom. Keď sa dvere o niekoľko sekúnd otvorili a zjavil sa v nich komorník v naškrobenom bielom saku, Kate pocítila závan studeného vzduchu. S úľavou si uvedomila, že dom je klimatizovaný. V horúčave, aká v ten deň vládla, by nebolo príjemné preberať sa šatníkmi, prezerať si teplé zimné oblečenie a kožuchy. Očividne ju očakávali. Komorník ju úslužne odviezol do knižnice obloženej drevenými panelmi. Stačil jediný pohľad na knihy v koženej väzbe, aby vedela, že sa díva na vzácne kusy, medzi ktorými by sa určite našli viaceré prvé vydania kníh veľkej hodnoty. Aj tie dala rodina do dražby v Christie's, z pozostalosti po tete si ponechala iba zlomok. Kate sa potešene rozhliala. Cez otvorené francúzske okná sa núkal výhľad na prekrásne upravené záhrady. V podobnom dome nebola na obhliadke šatstva prvý raz.

O pár minút vstúpila tajomníčka. Ospravedlnila sa za meškanie a odvieďla ju do zamknutých priestorov. Keď mladá žena rozsvietila, pohľad, ktorý sa Kate naskytol, bol snom každej ženy, pastvou pre oči. Viseli tam úhľadné rady oblečenia, mnohé kusy uložené v obale, k tomu niekoľko stojanov s rozprávkovými kožuchmi. Svoj vlastný odkladací priestor mali klobúky, kabelky a topánky, v zásuvkách ležala na mieru šitá spodná bielizeň, hodvábné nočné košeľe, šatky a rukavice. Celý jeden šatník zaberali večerné toalety. Kate vedela, že mnohé z nich budú pre ňu nepoužiteľné. Životný štýl väčšiny jej klientok, aj tých najspoločenskejších, už v dnešných časoch nebol taký formálny. Vezme možno tucet z najkrajších rób, ale viselo ich tam prinajmenšom dvesto – čierne, v pastelových i žiarivých farbách, dokonale zladených s večernou kabelkou a topánkami.

Ďalší šatník obsahoval takmer výlučne francúzsku módu *haute couture* z dielne najvýznamnejších módných domov, z ktorých mnohé už neexistovali. Zbierka mala hodnotu celého majetku a ešte viac stála v čase, keď tie šaty majiteľka kupovala. Kate pri pohľade na úchvatné modely takmer nedýchala. Požiadala o povolenie fotografovať. Tajomníčka bez námietok súhlasila a oznámila jej, že môže v šatníku zostať tak dlho, ako bude potrebovať. Kate sa usmiala. Strávila by tam hoci aj týždeň, nielen niekoľko hodín, no nebola tam preto, aby sa kochala. Musí vytriediť všetky kúsky, ktoré by mohla predáť, vybrať tie, ktoré ponúkne priamo významným súkromným klientkam a tie, ktoré pôjdu do obchodu. Do jej obchodu ako do cenného archívu prichádzali aj slávni módni návrhári, keď hľadali inšpiráciu pre tvorbu ďalšej kolekcie.

Katinu klientelu tvorili aj filmové hviezdy a celebrity, ktoré si u nej požičiavali večerné šaty na mediálne podujatia, premiéry, odovzdávanie Oscarov a iné slávnostné udalosti. Pre tie sa tu nájde mnoho skvelých večerných modelov. Kate šaty už roky prenajímala aj ako kostýmy do filmov.

Ešte počas práce v Bergdorfe si našla klientky, ktorým radila s obliekaním a nachádzala pre ne vybrané modely. Nielenže si zarobila peniaze navyše, ktoré potrebovala pre deti, ale ju to aj inšpirovalo, aby si otvorila vlastný obchod. Do podnikania sa mohla pustiť vďaka pravidelnému bočnému príjmu z módného poradenstva a úveru, ktorý jej v banke, kde pracoval, pomohol získať jej najlepší priateľ Liam. Úspech obchodu prekonal všetky očakávania a Kate do troch rokov splatila všetky pôžičky. Podnikanie, ktoré začala s minimálnym rozpočtom, sa rozbehlo relatívne rýchlo.

Kate sa obliekala jednoducho, ale s neprehliadnuteľnou eleganciou a štýlom. Dnes mala na sebe čierny ľanový kostým od Chanel s bielym golierom a manžetami a bielou magnóliou na klope. Bola upravená a elegantná ako vždy. Mala prirodzený cit pre módu, vedela obliekať seba i druhých. Bola vysoká, štíhlejšieho postavy. Dlhé, rovné blond vlasy nosila stiahnuté do lesklého chvosta alebo vypnuté do drdola. Mala päťdesiattri rokov, ale vyzerala o desať rokov mladšie. Postavu si päťkrát týždenne udržiavala v posilňovni. Pohľad na ňu tajomníčku uchvátil, no neprekvapil. Kate Madisonová bola všeobecne známa ako najlepšia secondhandová obchodníčka, ktorá sa nikdy nemýli vo výbere toho, čo pôjde medzi ženami na odbyť. Nikdy nesiahala po krátkodobých trendoch, ktorých zaujímavosť pominula takpovediac na druhý deň. Jej klientky obľubovali veci, ktoré

nevychádzali z módy, neraz šlo o ikonické kúsky od slávnych návrhárov.

V Katinom obchode mali silné zastúpenie značky Chanel, parížsky Yves Saint Laurent a Dior z čias, keď preň v osemdesiatych a deväťdesiatych rokoch navrhoval Gianfranco Ferré. Mala veci z luxusného módného domu Balmain, keď bol jeho hlavným návrhárom Oscar de la Renta, aj modely od Christiana Lacroixa, *haute couture* i konfekciu. A šaty od Givenchy ešte z čias samotného veľkého návrhára, ale aj novšie kreácie od jeho pokračovateľov Alexandra McQueena a Riccarda Tisciho. U Kate sa našli diela návrhárov, na ktorých už inde zabudli – mladé talenty ako Patrick Kelly a Stephen Sprouse, ktoré odišli na vrcholy svojich tvorivých síl. Predávala aj americké konfekčné značky, ktoré sa tešili všeobecnej obľube, Donna Karan, Calvin Klein, Michael Kors, Oscar de la Renta, Carolina Herrera a príležitostne aj neznáme značky, ktoré nekupovala pre meno, ale preto, lebo tie veci mali štýl, *gueule* či *chien*, ako tomu hovorili Francúzi. To čosi prchavé, čo sa nedalo opísať, ale žene dodávalo jedinečnosť, ak mala odvahu obliecť si to. U Kate sa našli aj zaujímavé kúsky tvoriace základ každého šatníka, jednoduché čierne kabátiky, kabáty nad kolená, dokonalé strihy z Prady, nadčasové sukne, nohavice a svetry.

Tajomníčka si prišla overiť, či je všetko v poriadku, práve keď Kate fotografovala krásne večerné toalety z Paríža. Preskúmala už prvý šatník, dva na ňu ešte čakali.

Do tretej hodiny popoludní si z garderoby zosnulej prezrela všetko potrebné a to najpodstatnejšie si odfotila. Poďakovala sa tajomníčke a sľúbila jej, že v najbližších dňoch jej pošle zoznam s návrhom cien. Pri mnohých z vybraných modelov mohla pôvodnú cenu len odhadnúť, no vo svojom

odbore sa vyznala. Zákazníckam spravidla účtovala polovicu pôvodnej ceny a s predajcom sa o utrženú cenu delila na polovicu. Predajca tak získal štvrtinu toho, čo za model pôvodne zaplatil, rovnako tak Kate. Pri výnimočnejších, či priam ikonických šatách pýtala viac, na cene sa však vždy dalo dohodnúť. Bol to veľmi flexibilný biznis. Keď sa jej dostali pod ruku cenné a historicky významné modely, majiteľovi odporučila, aby ich venoval do múzea a dar si odpočítal z daní. Pre svoje klientky veľmi rada vyhľadávala to najlepšie, šaty často získavala nezvyčajným spôsobom, niekedy z pozostalostí ako táto. Našla tu pozoruhodnú zbierku a presne vedela, čo z nej využije, o ktoré zo šiat budú mať jej zákazníci záujem a dobre sa predajú. Nádherné kožuchy iste potešia redaktorku časopisu *Harper's Bazaar*, ktorá mala pre ne slabosť. Elegantná vdova z Connecticutu po sebe zanechala poklady, ktoré potešia ešte mnohé ženy.

Úspech Katinho podnikania, ktorá z maličkého butiku v SoHo urobila prosperujúci obchod, bol legendárny. Včas prikúpila susedné prevádzky – pekáreň z jednej strany a malú reštauráciu z druhej, takže mala k dispozícii dostatočne veľký priestor. Nad obchodom si prenajala tri byty, v ktorých skladovala tovar, pre ktorý už v obchode nemala miesto alebo bol určený iba pre oči vybraných zákazníčok a na zvláštne príležitosti.

V druhom roku po otvorení objavila obchod redaktorka z *Vogue*. Kate to veľmi pomohlo. Jej povest' sa krôčik po krôčiku šírila časopismi aj ústnym podaním a obchod sa čoskoro dostal na zoznam miest, ktoré si v New Yorku nesmie dať ujsť žiadna milovníčka módy.

Vďaka obchodu mohli Katine deti vyštudovať vysoké školy bez študentských pôžičiek a so štipendiami, a ešte

predtým súkromné stredné školy. Aj na tých získali štipendiá. Kate ich pomohla vybaviť jej matka, stredoškolská učiteľka angličtiny, ktorá deti v prípade potreby aj doučovala. Kate sa nikdy netajila, že chce pre deti dobré vzdelanie, ktoré im poskytne pevné základy pre život. Všetky sa dobre učili a po škole uplatnili svoje schopnosti v praxi.

Samotná Kate školu nechala v treťom ročníku na strednej a vydala sa za Toma Madisona. Jej rodičia dôrazne namietali, že si nedokončí vzdelanie, no márne. Kate mala svoju hlavu a bola presvedčená, že vie, čo robí. Do Toma bola bláznivo zaľúbená. Mal dvadsaťšesť rokov a ešte stále študoval právo, takže nemali z čoho žiť. Kate sa vtedy prvý raz zamestнала v Bergdorfe ako predavačka značkovej módy. Po roku – vtedy mala dvadsaťjeden – sa im narodila prvá dcéra Isabelle. Kate pracovala až do posledného dňa pred pôrodom a po štyroch týždňoch už bola opäť v práci. Jej plat ledva pokryl výdavky na jedlo, nájomné a opatrovatelku pre Izzie. Kate začala navštevovať secondhandy, kde si kupovala šaty do práce.

Dva roky po Izzie sa narodili dvojčatá Justin a Julie. Kate prestala pracovať, zostala s nimi doma a privyrábala si poradenstvom pre súkromné klientky. Tom v čase narodenia dvojčiat doštudoval a našiel si dobré miesto vo významnej právnickej firme. Začal prispievať do rodinného rozpočtu a spolu s Katinými peniazmi za poradenstvo sa ich finančná situácia začala zlepšovať. Nemohli si dovoliť rozhadzovať, ale vždy mali všetko, čo potrebovali. Kate vedela s peniazmi vychádzať, bola kreatívna a plná nápadov, aj Tomovi sa vo firme darilo. Bývali natlačení v malom byte vo Village, tri deti v jednej izbe a oni dvaja s Tomom v druhej, ale boli šťastní.

William sa narodil šesť rokov po dvojčatách, keď na tom s peniazmi neboli najhoršie. Uprostred Katinho tehotenstva sa však u Toma začali prejavovať zvláštne príznaky. Lekári boli niekoľko mesiacov bezradní, až týždeň pred Willieho narodením mu diagnostikovali vzácnu a výnimočne agresívnu formu rakoviny pankreasu. Nasledujúce tri mesiace prežil Tom v bolestiach. Zomrel ako tridsaťpäťročný, Willie mal tri mesiace, dvojčatá šesť rokov a Izzie osem. Tomova smrť ich celkom vykoľajila, do poslednej chvíle v sebe prechovávali nádej. Z Kate sa v dvadsiatich deviatich rokoch zrazu stala vdova so štyrmi deťmi. Z peňazí z poisťky žili jeden rok, potom sa vrátila na plný úväzok ako predavačka do Bergdorfu. Aj vďaka mnohým hodinám nadčasov, keď sa jej o deti starala mama, sa rýchlo prepracovala na pozíciu nákupkyne a zvyšok je už známy príbeh.

Po piatich rokoch v Bergdorfe sa rozhodla skúsiť šťastie a otvorila si secondhand Zánovná krása. Mala tridsaťpäť rokov a odvalu. Zo zárobku za módne poradenstvo a prácu v Bergdorfe ušetrila nevelikú sumu, ktorú – spolu s úvermi – použila na rozbeh. Na začiatku brala iba tovar na komisiu, pretože na vlastné nákupy nemala kapitál. Keď na svoje začiatky spomínala dnes, netušila, ako to dokázala, ani kde brala odvalu, ale fungovalo to. Na tie ťažké roky podnikania, ktoré musela sklbiť s výchovou detí, nikdy nezabudne. Deťom však vždy zabezpečila všetko, čo potrebovali. Boli už dospelé, mali dobré vzdelanie aj prácu. Kate ich považovala za svoj najväčší úspech. Stále s nimi udržiavala veľmi blízky vzťah a bola na ne nesmierne hrdá.

Izzie sa vydala v otcových šľapajach. Získala plné štendium na NYU. Počas štúdia bývala doma, internát si nemohli dovoliť. Na Kolumbijskej univerzite potom vy-

študovala právo a pracovala v prestížnej právnickej firme na Wall Street.

Justin študoval na Brownovej univerzite, aj on získal štipendium. Bol na voľnej nohe, písal pre časopisy a pracoval na románe. Mal tridsať rokov a žil vo Vermonte. Aj s Izzie obaja pracovali už počas školy. Justinova dvojčička Julie to mala v škole zložitejšie než súrodenci. Trpela miernou dyslexiou, počas celej školskej dochádzky ju doučovala stará mama. Mala pozoruhodný umelecký talent a po matke zdedila lásku k móde. Vyštudovala Parsonsovu školu dizajnu a pracovala pre nádejného mladého návrhára, u ktorého dobre zarábala. Z úspechu šiat, čo navrhla, sa jej sláva neušla, ale zarábala dosť na to, aby slušne vyžila. V prvých rokoch po skončení školy mala štyri spolubývajúce, v tridsiatke si konečne mohla svoj obľúbený podkrovný byt platiť sama.

Katin najmladší, Willie, bol jediný technicky orientovaný člen rodiny. Ostatní si ho doberali, že je kockáč. Odišiel študovať na UCLA, ale po promócií sa vrátil do New Yorku a nastúpil v internetovej startupovej firme s veľmi sľubnými vyhliadkami.

Katine deti boli ešte stále slobodné. Izzie bola zasnúbená, no pred dvoma rokmi zasnuby zrušili. Snúbenec ju opustil kvôli mladej slečne z vyšších newyorských kruhov, ktorú si prednedávnom aj vzal. Izzie sa z toho ešte stále spaľovala, nenachádzala svoj niekdajší vnútorný pokoj, no jej matka dúfala, že aj to sa časom utrasie. Julie od rozchodu s nikým vážne nechodila, naplno sa venovala práci vo firme a dúfala, že čoskoro sa stane mladšou spoločníčkou.

Justin bol gej. Býval vo Vermonte s partnerom, učiteľom dejepisu a latinčiny na miestnej strednej škole. Richard mal

tridsaťšesť rokov. Spoznali sa pred štyrmi rokmi na workshope o písaní. Kate Justinovu orientáciu tušila zhruba od jeho jedenástich rokov a odkedy sa k nej v šestnástich priznal, prejavovala mu podporu. Richardova rodina túto skutočnosť stále odmietala akceptovať. Bola to konzervatívna rodina z Juhu, ktorá na jeho živote nič neschvaľovala, na rozdiel od Kate, ktorá s láskou prijímala oboch mužov.

Julie mala za sebou viacero vzťahov, no ani jeden záväzný. Vravela, že väčšina mužov vo svete módy sú gejovia. Pri jej pracovnom vyťažení jej aj tak nezostávalo na randenie veľa času. Vždy mala plachú povahu a neprekážalo jej byť sama. Bola veľký talent s jemnou dušou. Všetok svoj čas investovala do navrhovania štyroch kolekcií ročne, nie do hľadania toho pravého. Ani v tridsiatke ju netrápilo, či sa vydá.

Zato Willie si od svojich sestier vyslúžil neoficiálny titul rodinného prelietavca. S dievčatami randil ako na bežiacom páse, najlepšie s viacerými naraz. V dvadsiatich štyroch rokoch si chcel iba užívať. Nemal záujem o vážny vzťah a netajil to ani pred ženami, s ktorými chodil.

Pre Justina a Willieho nebolo ľahké vyrastať bez otca. Hoci Kate sa im všetkým snažila nahradiť aj druhého rodiča, s chlapcami to bolo ťažšie. Občas sa od učiteľov dozvedela, že chlapci o smrti otca klamú a pred priateľmi predstierajú, že pracuje v inom meste alebo niekam odcestoval. Justin to zvládol lepšie než Willie, vždy chcel, aby s Kate šli na školské večierky pre otcov a synov. Na otca si pamätal, hoci už iba hmlisto. Zato Willie si naňho nepamätal vôbec, v čase jeho smrti mal iba tri mesiace. V izbách im však na stenách viseli otcove fotografie a Kate im o ňom často rozprávala a udržiavala tak jeho pamiatku živú.

Kate sa zmierila s tým, že je vdova. Dlhé roky, až kým deti neodišli na vysokú, jej pri ich výchove na nič iné nezostával čas. Párkrát to s mužmi skúsila, ale starostlivosť o zabezpečenie domácnosti a rodiny ju zamestnávala natoľko, že každý vzťah sa jej rozpadol skôr, než sa stihol posunúť na vážnu úroveň. Väčšina mužov, s ktorými sa zoznámila, nebola ochotná prijať bremeno štyroch nevlastných detí. A tých zopár, ktorí by neboli proti, zas nepríťahovali Kate. Vždy hovorievala, že im s deťmi nič nechýba, a po väčšine to bola pravda. Lenže teraz, keď sa deti osamostatnili a mali vlastný život, si bez manžela či partnera občas pripadala sama. Snažila sa využiť to, no za posledné roky mala iba niekoľko pokusov o vzťah. Často premýšľala o tom, aká je to irónia, že keď deti dospeli a ona má konečne čas na muža, nedarí sa jej stretnúť žiadneho, čo by sa jej páčil. Všetci, ktorých poznala, už boli ženatí, alebo im pri predstave záväzného vzťahu vstávali vlasy dupkom. Venovala sa teda naplno svojej práci, ktorú milovala.

Dni ako ten dnešný v Connecticute jej nikdy neprestanú prinášať potešenie. Bolo vzrušujúce nachádzať nádherné šaty, vedieť, odkiaľ pochádzajú a kto ich nosil. Oblečenie, ktoré vyberala a potom predávala vo svojom obchode, tvorilo históriu módy. Zakaždým, keď objavila niečo špeciálne, vždy znova sa jej zmocnilo rovnaké vzrušenie ako prvý raz.

Najdôležitejšia bola pre ňu rodina a deti, najväčšia radosť jej života. Obrovské uspokojenie však čerpala aj zo svojho obchodu. Naplňal ju pýchou a dobre ich živil.

Nevedela sa dočkať, kedy sa doň vráti, aby si premyslela, ktoré zo šiat bude v mene pozostalých predávať a ktoré sama kúpi a ponúkne svojim špeciálnym zákazníčkam.

Isabelle Madisonová sa pri odchode z kancelárie ponáhľala. Kvôli prípadu pro bono, ktorý jej prideliť musela popresúvať všetky dohodnuté popoludňajšie schôdzky. Nevyhovovalo jej, že právnici v ich firme musia v rámci dobrovoľnej práce pre komunitu prijímať prípady pro bono. Keď pred niekoľkými rokmi sťažovala na úrade okresného prokurátora, zistila, že trestné právo jej nesedí. Zaujímal ju obchodné právo, špecializovala sa na fúzie a akvizície, k svojej práci však pristupovala svedomito a vkladala sa naplno do každého prípadu. O tomto mala zatiaľ iba základné informácie. Proti obžalovanému Zachovi Holbrookovi bolo vznesené obvinenie z držania veľkého množstva marihuany a kokaínu s úmyslom ich predaja. Dosiaľ nemal záznam v registri trestov. Jeho priezvisko sa zhodovalo s priezviskom význačnej newyorskej rodiny, Isabelle však netušila, či ide o náhodu, alebo do tej rodiny skutočne patrí. No nech už sa volal akokoľvek, zdalo sa, že na rováši má toho veľa – výtržníctvo pod vplyvom alkoholu, odpor pri zatýkaní. Keď vystupovala z taxíka pred pochybným barom, v ktorom jej navrhol stretnutie, opakovala si, že nesmie mať už vopred predsudky. Vo svojej kancelárii sa s ním stretnúť nechcela, pretože netušila, nakoľko užívanie drog poznačilo jeho vzhľad. Dohodli sa teda na tomto bare.

Proti Holbrookovi už bolo vznesené obvinenie a teraz bol na slobode na vlastný príslub, že sa dostaví na všetky ďalšie pojednávania. Súd v jeho prípade nepovažoval za hrozbu, že by utiekol. Predtým než prípad prideliť Isabelle, zastupoval ho advokát ex offio. Isabelle mala v úmysle požiadať o odročenie konania, aby mala čas sa s prípadom zoznámiť. Podľa policajnej správy však Holbrooka prichy-

tili s pomerne veľkým množstvom kokaínu a vina bola nespochybniteľná. Za takýchto okolností bude ťažké vymyslieť dôveryhodnú obhajobu.

Na stretnutie prišla s päťminútovým predstihom, klient meškal pol hodiny. Vôbec nevyzeral tak, ako očakávala. Napriek známemu priezvisku predpokladala, že bude pôsobiť spustnuto, ako narkoman. Na jej prekvapenie sa však zjavil veľký fešák. Mal tridsaťpäť rokov a na sebe čisté biele tričko, čierne džínsy, čiernu koženú motorkársku bundu a vysoké motorkárske topánky. Bunda isto nebola lacná. Ruky mal po celej dĺžke, od chrbtov dlaní až po krk, pokryté tetovaniami. Vlasy mu siahali po pleciah, ale boli čisté, bradu mal zarastenú niekoľkodňovým strniskom. Bol sexi a mal štýl. S priateľským výrazom si k nej uvoľnene prisadol. Spoznal ju na prvý pohľad, vyzerala ako advokátka. Izzie si vydýchla, že z neho nevyžaruje nič zlovestné. Práve naopak, je to očarujúci muž, uvedomila si s nevôľou, keď jej vysvetľoval, ako ho mrzí, že mešká, ale práve doletel z víkendu v Miami. Tá informácia ju znepokojila, lebo si nebola istá, či má dovolené opustiť štát. Čo keby let meškal alebo bol zrušený? Z obvinení, ktorým čelil, si očividne nerobil veľkú hlavu. Z držania marihuany by ho ešte mohla vysekať, horšie to bude s kokaínom, ktorý uňho našli. Oznámila mu, že môže skončiť vo väzení. Považoval to za nepravdepodobné, pretože ešte nemal záznam v registri trestov. Ako tam tak pred ňou sedel s natiahnutými nohami a popíjal pivo – Izzie pila vodu –, nepôsobil ani trochu rozrušene.

V duchu si položila otázku, či sa dá presvedčiť, aby na súdne pojednávania chodil v obleku alebo aspoň v saku, a nie ako hrdina z filmu o chlapcovi z bohatej rodiny, kto-